

Arrest

nr. 82 326 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 maart 2011, verklaart er zich op 28 maart 2011 vluchteling.

1.2. Op 8 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Bengaalse nationaliteit en bent u afkomstig uit Chandpur. In november 2006 kreeg u thuis bezoek van een dief die uiteindelijk met behulp van de burens werd opgepakt en overgebracht naar de rechtbank die hem veroordeelde tot het betalen van 5000

thaka waarna hij werd vrijgelaten. Op 3 maart 2006 werd het levensloze lichaam van de dief gevonden waarop de broer van de overleden dief een klacht tegen u indiende. Met hulp van een parlementlid Ziaul Haque werd de zaak gesloten. Nadat de Awami-League aan de macht kwam werd de zaak heropend. Zo kreeg u in april 2010 een "notice" van de politie om in mei voor de rechtbank te verschijnen. Uit vrees om door de politie te worden opgepakt besloot u niet naar de rechtbank te gaan en de politie te ontwijken omdat Ziaul Haque u niet verder kon helpen. In 2008 werd u lid van de "Chattral Dal" (de studentenbeweging van de "BNP"). In 2010 werd u "General Secretary" van de studentenhome waar u verbleef. Op 19 november 2010 was er een incident in uw studentenhome tussen leden van de "BNP" en leden van de rivaliserende "Awami-League". Tijdens dat gevecht werd A. M. van de "Awami-League" levensgevaarlijk verwond, hij werd vervolgens overgebracht naar het ziekenhuis van Chandpur, waar hij overleed. Niettegenstaande u tijdens het gevecht niet in de studentenhome aanwezig was, werd er drie dagen na de feiten een klacht wegens moord tegen u ingediend. Op het ogenblik van de aanklacht was u reeds vertrokken naar Dhaka omdat u vreesde dat de "Awami-league" wraak wilden nemen op mensen van de "BNP". Twee weken na het incident kwam de "Awami-league" naar uw huis om u te zoeken. Zij vertelden aan uw moeder dat zij u zullen vermoorden als ze u vinden. uw moeder was daarvan zodanig onder de indruk dat zij moest worden gehospitaliseerd. In Dhaka verbleef u ongeveer een maand bij uw zus, vervolgens dook u tot 5 januari 2011 onder bij een kozijn om dan weer te vertrekken naar uw vriend K. H., waar u tot 30 januari 2011 verbleef. Toen u hoorde dat de "Awami-league" op de hoogte was dat u in Dhaka was, vertrok u naar Chittagong, waar u tot 18 maart 2011 verbleef. Vervolgens keerde u terug naar Dhaka om vandaar uit Bangladesh te verlaten. Vanuit Dhaka reisde u per vliegtuig naar een onbekend Europees land, waar u ongeveer 5 dagen verbleef. Vervolgens nam u de trein naar België en na een rit van ongeveer een uur kwam u in België aan, waar u asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw studentenkaart, uw geboorteakte, bankuittreksels, hospitalisatiedocumenten van uw moeder en juridische documenten voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over subsidiaire bescherming zou lopen. Uw asielrelaas is immers niet wars van interne tegenstrijdigheden, vaagheden en onlogische elementen, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd.

In eerste instantie is het ongeloofwaardig dat u in oktober 2010 uw examen aflegde op school en in november 2010 nog steeds verantwoordelijke was voor de studentenhome, waar het incident plaatsvond dat aan de basis ligt voor uw vertrek uit Bangladesh. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u immers dat reeds in 2006 een klacht tegen u was ingediend voor moord en dat deze zaak in 2010 terug werd heropend. U verklaarde in dat verband dat u betreffende deze zaak in april 2010 een oproeping kreeg om in mei 2010 voor de rechtbank te verschijnen. U negeerde deze oproeping. Op de vraag of de politie dan niet naar u op zoek was, antwoordde u dat u de politie probeerde te ontwijken (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). In deze context is het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat u tot november 2010 deelnam aan het openbaar leven zoals het afleggen van een examen, verantwoordelijke zijn van een studentenhome en politieke functies voor de "Chattral Dal" uitoefende. Dergelijke houding valt immers niet te rijmen met het gedrag dat iemand normaliter vertoont wanneer er een rechtszaak wegens moord tegen hem hangende is. Het bestaan en het heropenen van die klacht van 2006 is niet verenigbaar met het profiel dat u einde 2010 beweerde te hebben en waaruit uw ingeroepen problemen rechtstreeks voortvloeien.

De ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden profiel wordt versterkt door het feit dat u ook geen enkel begin van bewijs voorlegde dat u eind 2010 nog student was in Bangladesh. U legt weliswaar een studentenkaart voor, doch deze is gedateerd op 2007 en 2008. Bovendien zijn er op die kaart duidelijk correcties aangebracht, waardoor de bewijswaarde van deze kaart verder moet worden gerelativeerd. Wat betreft de zaak van 2006 beweerde u dat u ondertussen bij verstek bent veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Over de veroordeling die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde weet u echter bijzonder weinig te vertellen. Zo wist u wanneer het vonnis werd geveld en stelde u dat u tot de doodstraf werd veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer het vonnis tijdens het gehoor met de vertaler werd overlopen blijkt echter dat u niet tot de doodstraf maar wel tot levenslang werd veroordeeld (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Dat u over een dergelijke fundamenteel document tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt doet zowel afbreuk aan de bewijswaarde van dat document als aan de geloofwaardigheid van gans uw asielrelaas. Ook blijkt u weinig te weten over de documenten betreffende recente rechtszaak die tegen u werd opgestart. U legt een bundel juridische documenten neer die uw beweringen dat er daadwerkelijk een rechtszaak tegen u loopt moet staven. Op de vraag welke documenten u juist neerlegde, kon u enkel zeggen dat deze handelden over een

moordzaak waarvan u werd beschuldigd daarbij te zijn betrokken (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Als u nogmaals werd gevraagd welke documenten dit nu juist zijn stelde u dat het een "application to the officer in charge" is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer ook deze documenten met de vertaler werden overlopen bleken deze documenten een "Ezahar", een "FIR" (First Information Report) en een "Order sheet" te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het Commissariaat-generaal is er zich terdege van bewust dat u geen juridische opleiding heeft genoten en dat u niet op de hoogte moet zijn van alle details die in deze documenten staan vermeld, doch daartegenover staat dat u beweerde hoger te zijn opgeleid, en in die hoedanigheid kan toch op zijn minst worden verwacht dat u een minimale duiding kunt geven over de documenten die u voorlegt. Zo wist u bijvoorbeeld niet dat er zich een "Order sheet" tussen die documenten bevond, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat een "Order sheet" het belangrijkste document is in de strafrechtelijke procedure. Uit wat voorafgaat kan er ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van deze juridische documenten, temeer uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het gemakkelijk is om in Bangladesh aan valse documenten te geraken. Bovendien is het bevreemdend te noemen dat u enkel de documenten voorlegde die u na het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken door uw broer liet verzamelen, terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat autoriteiten reeds in maart 2010 en 8 dagen na het incident, terwijl u nog in Bangladesh was, een "notice" bij u thuis afleverden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en p.7). Opmerkelijk genoeg zitten die "notices" niet tussen de documenten die u voor het Commissariaat-generaal neerlegde.

Voorts zijn uw verklaringen over de plaatsen, waar u in Dhaka onderdook niet eensluidend. Zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als aanvankelijk tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u twee maanden bij uw zus onderdook, terwijl u verder in het gehoor voor het Commissariaat-generaal vermeldde dat u slechts een kleine maand bij uw zus onderdook en voor de rest tot aan uw vertrek respectievelijk verbleef bij een kozijn, een vriend en een persoon in Chittagong (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 en p.6).

Tot slot blijft u ook vaag over uw reis naar België. Zo verklaarde u dat u met een vals paspoort per vliegtuig vanuit Bangladesh naar een onbekend Europees land reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Overwegende uw hogere opleiding en het feit dat u in de vragenlijst voor de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat u noties van het Engels heeft is het onbegrijpelijk dat u niet wist in welk land u landde. Ook bent u eerder karig over de informatie over het paspoort waarmee u reisde. Zo kon u enkel vertellen dat het een Bengaals paspoort was op naam van K. H. s/o S.. Het Commissariaat-generaal verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een asielzoeker die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij naast de naam ook andere informatie kan geven zoals het verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone aan strenge controles onderworpen. Gelet op het grote risico dat u liep door het luchthavenpersoneel aan identiteitscontroles en bevestigingen te worden onderworpen met betrekking tot zijn persoon en zijn reisdoel, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zijn reis grondig werd voorbereid teneinde het risico om tijdens een van de controles door de mand te vallen, te minimaliseren. De vaststelling dat u niet meer gegevens over het door u gebruikte paspoort kan verstrekken, wijst naar het oordeel van de Commissariaat-generaal dan ook op een gebrek aan medewerking en doet vermoeden dat u informatie over de documenten waarmee u reisde voor de Belgische autoriteiten te verhullen.

Wat betreft de overige documenten die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat de geboorteakte een indicatie geeft over uw identiteit, de bankuittreksels aangeven dat u een rekening had in Bangladesh, doch deze documenten voegen voor het overige niets aan uw asielrelaas toe. De medische documenten tonen aan dat u moeder moest worden gehospitaliseerd doch is op zich geen bewijs dat er een verband is tussen haar hospitalisatie en uw ingeroepen problemen. Het attest van de "BNP" is in het licht van bovenstaande vaststellingen niet van die aard om uw asielrelaas in positieve zin om te buigen. Een document heeft slechts bewijswaarde wanneer het ook wordt ondersteund door geloofwaardige verklaringen. Het pamflet van de "BNP" kan door iedereen worden verkregen en zegt niets over uw ingeroepen problemen, het zakenkaartje en het formulier dat aantoonde dat uw broer een shop heeft voegt ook niets toe aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker wijst erop dat hij verschillende documenten heeft neergelegd om zijn relaas te staven. Het CGVS haalt aan dat het onrechtmatig verkregen documenten zijn, zonder enig onderzoek uit te voeren. Verzoeker was niet op de hoogte van het feit dat er een 'Order sheet' bij de documenten zat. Hij heeft geen juridische opleiding genoten en is er niet van op de hoogte welke documenten belangrijker zijn dan andere tijdens een gerechtelijke procedure. De documenten werden overgemaakt door zijn broer, die alles heeft overgemaakt dat hij terugvond. Ongeacht dat verzoeker zich heeft vergist over de inhoud van het vonnis, mag men niet uit het oog verliezen dat verzoeker een levenslange opsluiting krijgt zonder dat hij het recht kreeg op een eerlijk proces. Ongeacht het incident in de studentenhome, kon verzoeker zijn dagelijkse schoolactiviteiten voortzetten.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden nadat één van de leden van de Awami League overleed aan de opgelopen verwondingen die hij had opgelopen in een gevecht dat was uitgebroken tussen leden van de BNP en leden van de Awami League in de studentenhome waarvan verzoeker 'General Secretary' was.

De bestreden beslissing waarbij aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, is gegrond op de vaststelling dat verzoekers relaas niet aannemelijk is. *In casu* wordt door de bestreden beslissing vastgesteld dat (i) het bestaan en het heropenen van de klacht van 2006 niet verenigbaar is met het profiel dat verzoeker einde 2010 beweert te hebben en waaruit zijn ingeroepen problemen rechtstreeks voortvloeien en (ii) verzoeker vage verklaringen aflegt over zijn reis naar België.

Verzoeker verklaarde vooreerst dat reeds in 2006 een klacht tegen hem was ingediend voor moord, dat deze zaak in 2010 terug werd heropend en hij betreffende deze zaak in april 2010 een oproeping kreeg om in mei 2010 voor de rechtbank te verschijnen doch hier niet op inging. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker op het ogenblik dat er een rechtszaak wegens moord tegen hem hangende is nog tot november 2010 deelnam aan het openbaar leven zoals het afleggen van examens, verantwoordelijke zijn van een studentenhome en politieke functies voor de "Chattra Dal" uitoefenen. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat hij op het ogenblik van de feiten nog steeds student was. Verzoeker beperkt zich immers tot het neerleggen van een studentenkaart van 2007 en 2008 maar bewijst niet dat hij in 2010 nog steeds was ingeschreven als student terwijl zijn problemen net gekoppeld zijn aan en voortvloeien uit deze hoedanigheid. Verzoeker meent voorts dat hij tot de

doodstraf werd veroordeeld, terwijl uit het door hem neergelegde vonnis blijkt dat hij werd veroordeeld tot levenslang. Deze vaststelling doet afbreuk zowel aan de bewijswaarde van het document als aan de geloofwaardigheid van het hele asielrelaas. Daarenboven blijkt verzoeker bijzonder slecht op de hoogte te zijn van de inhoud van de door hem neergelegde bundel juridische documenten. Verzoeker herhaalt eenvoudigweg dat hij niet wist dat er zich een 'Order sheet' bij de documenten bevond, maar hij gaat daarmee volledig voorbij aan de vaststelling dat uit informatie blijkt dat een 'Order sheet' het belangrijkste document is in de strafrechtelijke procedure, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van het feit dat zich een dergelijk document bevindt tussen de stukken die zijn broer aan hem overmaakte. Verzoeker stelt dat hij geen juridische opleiding heeft genoten doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker beweerde hoger opgeleid te zijn en dat van hem bijgevolg toch op zijn minst kan worden verwacht dat hij een minimale duiding kan geven over de documenten die hij voorlegt.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert omtrent de vaststellingen dat zijn verklaringen over de plaatsen waar hij in Dhaka onderdook niet eensluidend zijn en dat verzoeker vaag blijft over zijn reis naar België, wat wijst op een gebrek aan medewerking en doet vermoeden dat hij informatie over de documenten waarmee hij reisde voor de Belgische autoriteiten wenst te verhullen. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

Deze vaststellingen die betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas verhinderen nog enig geloof te hechten aan verzoekers bewering zijn land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Bangladesh van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER